

Formanden: Sammen med denne sag foretages de under punkterne 7 og 8 på dagsordenen opførte sager, nemlig:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om beskatningen af renteforsikringer m. v.

(Lovforslaget (nr. 142) findes i tillæg A. sp. 2101, fremsættelsen i tidenden sp. 3444).

Første behandling af forslag til lov om ophævelse af lov om skattelettelse for visse indskud m. v.

(Lovforslaget (nr. 143) findes i tillæg A. sp. 2087, fremsættelsen i tidenden sp. 3444).

Lovforslagene sættes til forhandling.

Peter Nielsen: De økonomiske forhandlinger, der for øjeblikket foregår omkring de såkaldte buketforslag, har dels til formål at skabe dækning for de øgede krav, der stilles til statskassen, dels at virke regulerende på hele samfundsökonomien. Det første er vel det, der kræver det mindste beløb, mens buketten fortrinsvis skal skabe kasseoverskuddet, altså statens opsparing, der skal foregå for at få produktion, forbrug og investering bragt i det rette forhold. Det er en ubehagelig og svær opgave, og selvfølgelig ville vi alle ønske, at staten ikke på den måde var nødt til at føre finanspolitik, men at de frie kræfters spil selv ordnede det, at den private opsparing selv løste dette problem. Kan vi derfor i det høje ting træffe foranstaltninger, der virkelig kan fremme den private opsparing ad frivillighedens vej — altså ved at bruge guleroden i stedet for pisken — vil det være det bedste, og mange ministres og folketingsmænds nattesøvn ville være redet.

Men dette med guleroden er meget vanskeligt. Det har været forsøgt, selvfølgelig ikke helt forgæves, gennem de senere år, og vi har fået en række mere eller mindre forståelige opsparingsordninger. Vi har alle været enige om at tilstræbe en forenkling, da ordningerne var administrativt meget u håndterlige, for at sige det mildt. De 4 partier enedes da også om at nedsætte et ekspertudvalg, der skulle foreslå forenkling

og foreslå nye foranstaltninger, der kunne virke mere effektivt. Også jeg vil gerne takke dette udvalg for dets dygtige arbejde. Dets betænkning har skabt en vis klarhed, men havde man forventet, at dette udvalg skulle kunne anviser, hvordan man kunne fremme nyopsparing uden samtidig at præmiere gammel kapitaldannelse, er man blevet skuffet — man kunne så også lige så godt have anmodet udvalget om at finde ud af cirkulens kvadratur eller andre mystiske ting.

Det er klart, at det nu foreliggende forslag til lov om indskud på etableringskonto skulle kunne animere store dele af ungdommen til forøget opsparing. Man har ofte talt om den forskel, der også her er mellem lønmodtagere og erhvervsdrivende, idet de sidste foruden afskrivninger har haft deres investeringskonti. Nu skabes der for ungdommen noget af det samme princip, og det anbefaler jeg.

Det andet lovforslag, det, der vedrører beskatningen af renteforsikringer, betyder en udvidelse stort set svarende til det beløb, man betaler i sygekassekontingent, samt yderligere 500 kr. for ikke-forsørgere, idet der her bliver samme grænse som for forsørgere. Mit parti vil som omtalt være med til alle foranstaltninger, der kan fremme den private opsparing, og jeg anbefaler derfor også dette forslag, selv om jeg vil indrømme, at det er den form, jeg egentlig synes mindst om; den giver størst fordel for de store indtægter, der er progressivt beskattet. Man kan have sin tvivl om, hvor meget det fremmer opsparingen, om det ikke blot giver præmie for at overflytte penge fra én konto til en anden. Ekspertter har skønnet, at kun en fjerdedel af indskuddene på disse konti, altså ca. 50 mill. kr., er egentlig nyopsparing. For dette må der gives 60 mill. kr. i skattelettelse, der altså kan omsættes i forbrug. Selv om alt dette hviler på et skøn, kan man have sin berettigede tvivl om, hvorvidt denne form overhovedet virker forbrugsbegrænsende.

For at der ikke skal herske tvivl om mit partis gode hensigter, anbefaler jeg imidlertid også denne udvidelse, der selvfølgelig må ses i relation til, at man samtidig afskaffer loven om skattelettelse for visse indskud. Den har vist sig temmelig håbløs